

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2014 de avocatul Brînză Constantin în numele inculpatului

Paraschiv Andrei Vasile, născut la 07 decembrie 1952, originar din s.Fîrlădeni, r-nul Hîncești, domiciliat în or.Hîncești, str.V.Alecsandri 32.

Termenul examinării cauzei:

1. 02.03.2012-04.10.2013- prima instanță;
2. 06.11.2013- 09.10.2014 - instanța de apel;
3. 29.12.2014 -11.02.2015 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 04 octombrie 2013 Paraschiv Andrei a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Paraschiv Andrei a fost pus sub învinuire pentru faptul că, la 12 noiembrie 2005, aproximativ la ora 10.00, în regiunea s.Culicov, r-nul Jovcova, regiunea Lvov, R.Ucraina, în dreptul indicatorului 14 km+900, conducînd autotrenul compus din autotractorul de model „Mercedes – 1838L”, cu n/î LH FF 984 și remorca „Retssbohrer D-19”, cu n/î LP AA 321, cu vizibilitatea pe partea carosabilă de 300 metri, fiind neatent la trafic, în timp ce intra pe teritoriul stației de alimentare a autovehiculelor, neacordînd prioritate autoturismului de model „Volkswagen Golf”, cu n/î 229-91 MO, condus de Zeatiuc Nicolae, cetățean al R.Ucraina, care venea din sens opus, încălcînd prevederile art.10 alin.(1) lit.b), 39 alin.(1), 40 alin.(1) și 45 alin.(1), (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, și deplasîndu-se pe banda de circulație în sens opus, ca urmare remorca „RetssbohrerD-19”, cu n/î LP AA 321, s-a tamponat cu autoturismul de model „Volkswagen Golf”, cu n/î 229-91 MO.

În urma accidentului rutier, pasagerului autoturismului „Volkswagen Golf”, Zeatiuc Lidia, i-au fost cauzate conform concluziei expertizei medico-legale, vătămări corporale grave sub formă de traumatism cranio-cerebral închis sub formă de comoție cerebrală, luxația capului osului femoral din dreapta în încheietura coxofemurală din dreapta cu fractura osului pelvian din dreapta, răni astupate în regiunea antebrațului drept și în regiunea rotulei drepte, echimoze pe pleoapele ambilor ochi, în regiunea glandelor mamare, hemoragii masive în membrane albuminoasă a ambilor ochi, ce sînt în legătură cauzală directă cu încălcarea comisă de către conducătorul autotrenului Paraschiv Andrei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul și partea vătămată, L.Zeatiuc, care au solicitat:

-procurorul, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal la 4 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un

termen de 3 ani, invocând că, la baza hotărîrii de achitare a inculpatului, instanța a pus doar declarațiile acestuia din urmă, pe care le-a considerat veridice, fără a da o apreciere obiectivă probelor prezentate de către acuzare, care pe deplin și direct demonstrează vinovăția lui A.Paraschiv care, ignorînd cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, a comis tamponarea cu autoturismul de model „Volkswagen Golf”, astfel hotărîrea contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, de rînd ce probele prezentate de partea acuzării dimpotrivă demonstrează vina inculpatului în cele incriminate;

- partea vătămată, casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii de care a fost învinuit, invocînd că vinovăția acestuia a fost dovedită prin totalitatea probelor administrate la urmărirea penală și cercetate în ședința primei instanțe, cărora instanța nu le-a dat o apreciere obiectivă, și care confirmă vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate; admiterea integrală a acțiunii civile, dipunîndu-se încasarea de la inculpat în beneficiul ei a prejudiciului material și moral în sumă totală de 147138,48 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2014, au fost admise apelurile procurorului și a părții vătămate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Paraschiv Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, iar în temeiul art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 1 an.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunîndu-se încasarea de la Paraschiv Andrei în beneficiul lui Zeatiuc Lidia a prejudiciului moral în sumă de 5000 lei, iar în partea încasării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

4.1. Pentru pronunțarea hotărîrii instanța de apel a constatat că, Paraschiv Andrei, la 12 noiembrie 2005, aproximativ la ora 10.00, în regiunea s.Culicov, r-nul Jovcova, regiunea Lvov, R.Ucraina, în dreptul indicatorului 14 km+900, conducînd autotrenul compus din autotractorul de model „Mercedes – 1838 L”, cu n/î LH FF 984 și remorca „RetssbohrerD-19”, cu n/î LP AA 321, cu vizibilitatea pe partea carosabilă de 300 metri, fiind neatent la trafic, în timp ce intra pe teritoriul stației de alimentare a autovehiculelor, neacordînd prioritate autoturismului de model „Volkswagen Golf”, cu n/î 229-91 MO, condus de Zeatiuc Nicolae, cetățean al R.Ucraina, care venea din sens opus, încalcînd prevederile art.10 alin.(1) lit.b), 39 alin.(1), 40 alin.(1) și 45 alin.(1), (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, și deplasîndu-se pe banda de circulație în sens opus, ca urmare remorca „RetssbohrerD-19”, cu n/î LP AA 321, s-a tamponat cu autoturismul de model „Volkswagen Golf”, cu n/î 229-91 MO.

În urma accidentului rutier, pasagerului autoturismului „Volkswagen Golf”, Zeatiuc Lidia, i-au fost cauzate conform concluziei expertizei medico-legale, vătămări corporale grave sub formă de traumatism cranio-cerebral închis sub formă de comoție cerebrală, luxația capului osului femoral din dreapta în încheietura coxofemurală din dreapta cu fractura osului pelvian din dreapta, răni astupate în regiunea antebrațului drept și în regiunea rotulei drepte, echimoze pe pleoapele ambilor ochi, în regiunea glandelor mamare, hemoragii masive în membrane albuminoasă a ambilor ochi, ce sînt în legătură cauzală directă cu încălcarea comisă de către conducătorul autotrenului Paraschiv Andrei.

4.2. Instanța de apel, respectînd prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală și verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate, analizînd și apreciînd probele administrate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării reciproce, a constatat că vinovăția inculpatului A.Paraschiv în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal și-a găsit confirmare.

Concluzia dată instanța de apel și-a bazat-o pe declarațiile:

- inculpatului, care a pledat nevinovat și a declarat că, conducând autotrenul compus din autotractorul de model „Mercedes-1838 L”, cu n/î LH FF984 și remorca „Retssbohrer d-19”, a hotărât să se alimeteze la stația de alimentare ce se afla pe partea stîngă a sa, unde trebuia să intersecteze strada, și, asigurîndu-se că pe traseu nu mai circulă careva automobile, a început a efectua manevra de virare la stînga, în acel moment a văzut la o distanță de aproximativ 400-500 metri că în direcția sa se deplasa un automobil, și la un moment dat a auzit o bubuitură în spatele remorcii, după care s-a mai deplasat o distanță de circa 1-2 metri, și coborînd din autocar a văzut că în fața automobilului tamponat, lîngă șofer, se afla o doamnă fără cunoștință cu traume pe corp, căreia i-a acordat ajutor. În perioada cînd s-a întîmplat accidentul rutier era un timp ploios, la fața locului ambele părți au făcut cunoștință cu schema accidentului rutier, cu care este de acord pînă în prezent, considerînd că remorca autocarului a fost lovită după linia părții carosabilului și că impactul rutier nu a avut loc pe banda de traversare;

- părții vătămate L.Zeatiuc, date la urmărirea penală, citite și cercetate în instanță, care a solicitat examinarea cauzei în absența ei, deoarece se află în R.Ucraina și starea sănătății nu-i permite să se prezinte la ședințele de judecată, unde a relatat că nu-și amintește circumstanțele accidentului rutier, deoarece în timpul deplasării se simțea rău și nu a atras atenție la cele întîmplate, astfel că dînsa are față de inculpat doar pretenții de ordin material în sumă de 17138,48 grivne și de ordin moral în sumă de 130000 grivne;

- martorului N.Zeatiuc, care a declarat că, la 12.11.2005 se deplasa cu automobilul de model „Volkswagen Golf” în direcția s.Sapoșîn, r-nul Jovcova, cu viteza de 80-90 km/h, pe banca din față se afla soția sa. În acea zi anotimpul era umed și era lapoviță, la o distanță de circa 50-60 metri a văzut cum un autotren a virat din partea dreaptă spre stînga în direcția stației de alimentare, nereușind să evite tamponarea cu autotrenul, s-a izbit în roata din spate a remorcii cu partea dreaptă a mașinii, după care autotrenul s-a oprit la o distanță de 4-5 metri. Cu schema accidentului rutier a făcut cunoștință la fața locului, pe schemă nu este fixată urma de frînare, deoarece carosabilul era umed. Aproximativ peste un an a fost petrecută o nouă expertiză a accidentului rutier și a fost la reconstituirea accidentului la fața locului, cu prima schemă este cunoscut, iar pe a doua nu o recunoaște;

- concluziile expertului Gh.Leuța, care a constatat că la distanța de 300-400 metri, inclusiv și la distanța de 80 metri, conducătorul automobilului de model „Volkswagen Golf” a avut posibilitatea să evite accidentul prin frînare, acesta a avut posibilitatea să frîneze în timp de 2,9 secunde. La efectuarea expertizei s-a condus de datele experimentelor, a procesului-verbal de la f.d.27, indicînd că în cazul efectuării manevrei la stînga, conducătorul autotrenului „Mercedes” urma să se asigure că manevra va fi efectuată în siguranță, în conformitate cu Regulamentul circulației rutiere, astfel că reieșind din datele prezentate și concluziile sale;

- și actele cauzei:

- procesele-verbale de examinare a locului accidentului rutier și schița acestuia, de examinare și verificare a stării tehnice a autovehicolelor, de reproducere a condițiilor și circumstanțelor accidentului rutier;

- raportul de expertiză autotehnică nr.245 din 07.02.2006, conform căruia conducătorul autotrenului în componența autotractorului de model „Mercedes 1838L”, A.Paraschiv a avut posibilitatea tehnică de a evita tamponarea cu autoturismul de model „Volkswagen-Golf”, condus de N.Zeatiuc;

- raportul de expertiză autotehnică nr.2981 din 28.09.2006;

- raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr.155/846/05, conform căruia părții vătămate L.Zeatiuc, în urma accidentului i-au fost cauzate vătămări corporale grave;

- raportul de expertiză nr.1120 din 18.06.2014, conform pct.3) lit.a) al căruia, conducătorul automobilului de model „Volkswagen-Golf”, cu n/î 229-91 MO, în momentul

cînd automobilul de model „Mercedes 1838L”, cu n/î LP AF 984 a început efectuarea manevrei de virare la stînga, nu a dispus de posibilitatea tehnică să evite coliziunea cu automobilul de model „Mercedes 1838 L” prin frînare, probe care, luate în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate, deoarece anume dînsul, conducînd mijlocul de transport, a încălcat cerințele pct.10.1 și 10.4, 39.1 din Regulamentul Circulației Rutiere, în urma căreia partea vătămată L.Zeatiuc s-a ales cu vătămări corporale grave a integrității corporale.

De asemenea, instanța de apel a respins versiunea inculpatului, precum că dînsul nu se face vinovat de comiterea accidentului rutier, de rînd ce probele aduse în sprijinului învinuirii, cercetate și verificate din punct de vedere a pertinentei și concludenței, dovedesc cu certitudine săvîrșirea de către A.Paraschiv a infracțiunii imputate, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta fiind o metodă de apărare și evitare a răspunderii penale pentru fapta comisă.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului instanța a reținut prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite de către A.Paraschiv, de persoana acestuia, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, și, apreciind aceste împrejurări a conchis de a-i fixa pedeapsa sub formă de închisoare, cu aplicarea dispozițiilor art.90 Cod penal, considerînd-o drept una echitabilă, deoarece inculpatul poate beneficia de posibilitatea corectării și reeducării în condiții neprivative de libertate.

Referitor la acțiunea civilă, instanța, reieșind din faptul că nu se poate stabili suma exactă a despăgubirilor materiale, a menționat că aceasta urmează a fi admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului prejudiciului material să se expună instanța în ordinea procedurii civile, ce ține de prejudiciul moral, ținînd cont de prevederile art.387 Cod de procedură penală și de faptul că partea vătămată a suportat suferințe fizice și psihice, a considerat oportun de a încasa în beneficiul acesteia de la inculpat suma de 5000 lei.

5. Împotriva deciziei menționate a declarat recurs ordinar avocatul C.Brînză în numele inculpatului care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel a comis o eroare gravă de fapt ce constă în interpretarea incorectă și eronată a probelor administrate în temeiul cărora și-a întemeiat soluția, astfel instanța a lăsat fără apreciere pct.1, 2, 3 lit.b) din raportul de expertiză autotehnică în comisie nr.1120 din 18.06.2014, din care rezultă că conducătorul automobilului de model „Volkswagen-Golf”, în momentul manevrei efectuate de automobilul „Mercedes” la stînga, a dispus de posibilitatea tehnică să evite coliziunea prin frînare; instanța neîntemeiat și-a bazat concluziile pe declarațiile părții vătămate și a martorului date la urmărirea penală, de rînd ce cu aceștia la urmărirea penală nu a fost efectuată confruntarea; instanța nu a ținut seama că urmărirea penală a fost efectuată cu grave încălcări a drepturilor persoanei bănuite și învinuite, deoarece în materialele cauzei lipsește plîngerea inițială a cet.N.Zeatiuc, în care acesta a declarat că nu a aplicat frîna și nu a observat remorca la automobilul „Mercedes”, condus de A.Paraschiv, cu care ultimul a făcut cunoștință, organele de drept din R.Ucraina au efectuat acțiunile de urmărire penală, exercizele autotehnice, procesele-verbale de reproducere a condițiilor și circumstanțelor accidentului, experimentul din 26.09.2006 în lipsa lui A.Paraschiv, care nu a fost citat legal, iar datele despre accidentul rutier au fost puse la dispoziția experților în R.Ucraina din cuvintele lui N.Zeatiuc, care este o persoană cointeresată pe caz și vinovată de producerea accidentului rutier; instanța nu a ținut cont că experimentul, a fost efectuat cu implicarea unui automobil de altă modificare și lungime, distanțele fiind indicate de către N.Zeatiuc, care a schimbat locul ciocnirii; schema accidentului rutier întocmită și semnată nemijlocit după accident nu corespunde cu schema și datele din experiment; instanța a lăsat fără apreciere declarațiile martorului N.Zeatiuc, care a declarat că a vrut să dovedească să treacă repede din partea stîngă a autotrenului, însă nu a văzut remorca și deaceia s-a produs ciocnirea, de unde rezultă că ultimul se face vinovat de producerea accidentului rutier; instanța a lăsat fără apreciere

declarațiile inculpatului, care dimpotrivă corespund circumstanțelor cauzei și atestă nevinovăția acestuia.

6.Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului fiind neîtemeiat, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Drept temei pentru recurs avocatul în numele inculpatului invocă prevederile art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul constată că motivul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui A.Paraschiv în baza art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii imputate și că prima instanță corect a dispus achitarea inculpatului, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Ținînd seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a dat o nouă apreciere, alta decît cea făcută de prima instanță, probelor cauzei, motivîndu-și detaliat și clar soluția adoptată, expunîndu-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului A.Paraschiv în comiterea infracțiunii incriminate.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal reține că instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală, pe care suplimentar și minuțios le-a cercetat în ședința de judecată, a audiat inculpatul, a dat citire declarațiilor părții vătămate, martorului, expertului, și verificînd probele materiale, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere declarațiile inculpatului, părții vătămate L.Zeatiuc, a martorilor N.Zeatiuc, a expertului Gh.Leuța și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la locul faptei cu scheme producerii accidentului rutier, prin care se confirmă direcțiile de deplasare a automobilelor, se constată locul comiterii tamponării; de examinare a automobilelor accidentate, caracterul deteriorărilor; de examinare și verificare a stării tehnice a autovehiculelor; de reproducere a condițiilor și circumstanțelor accidentului rutier; rapoarte de expertiză autotehnice nr.245 din 07.02.2006, 2981 din 28.09.2006 și 1120 din 18.06.2014; raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr.155/846/05, conform căruia L.Zeatiuc s-a ales cu vătămări corporale grave, probe care sînt detaliat descrise în textul deciziei instanței de apel, cît și la pct.7.2. al prezentei hotărîri.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția inculpatului, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de

probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că inculpatul nu a comis infracțiunea pentru care a fost recunoscut vinovat, sînt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul penal constată că recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerînd-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei și nu sînt prevăzute ca temei pentru recurs în art.427 Cod de procedură penală.

Argumentele apărării, precum că în cauză instanța de apel a lăsat fără apreciere pct.1, 2, 3 lit.b) din raportul de expertiză autotehnică în comisie nr.1120 din 18.06.2014, din care rezultă că conducătorul automobilului de model „Volkswagen-Golf”, în momentul manevrei efectuate de automobilul „Mercedes” la stînga a dispus de posibilitatea tehnică să evite coliziunea prin frînare, prin care se demonstrează nevinovăția inculpatului, nu pot fi reținute, deoarece cert s-a constatat că accidentul rutier a avut loc din cauza că șoferul automobilului de model „Mercedes 1838L”, cu n/î LP AF 984, încalcînd cerințele pct.10.1) și 10.4) din Regulamentul Circulației Rutiere a R.Ucraina, neasigurîndu-se că în momentul virării la stînga, nu va crea pericol traficului rutier și fără aceda trecerea autovehiculelor care veneau din sens opus (automobilului „Volkswagen Golf”, care circula regulamentar pe banda sa de circulație), a început efectuarea manevrei de virare la stînga, motiv din care și s-a produs coliziunea, în urmă căreia partea vătămată L.Zeatiuc s-a ales cu vătămări corporale grave a integrității corporale.

Lipsit de temei este și afirmația recurentului, precum că instanța de apel incorect a pus la baza soluției de condamnare declarațiile părții vătămate și a martorului date la urmărirea penală, pe motiv că între aceștia nu a avut loc confruntarea, deoarece instanța de apel nu și-a bazat concluziile privind vinovăția inculpatului doar pe declarațiile părții vătămate, mai mult, aceasta a depus cerere de examinare a cauzei în lipsa ei, din motivul stării de sănătate, iar inculpatul și avocatul care i-a apărut interesele, au considerat posibilă examinarea cauzei și încheierea cercetării judecătorești în lipsa acesteia (f.d.39, 42 v.3), iar martorul N.Zeatiuc, care la fel a depus cerere privind examinarea cauzei în lipsa sa, a fost audiat în prima instanță, declarații ce au fost reținute de instanța de apel.

La fel, lipsite de temei sînt și restul argumentelor invocate de avocat în recurs referitor la presupusele încălcări de procedură în cadrul urmării penale expuse în pct.5 al prezentei decizii, deoarece la finele urmării penale atît inculpatul, cît și avocatul acestuia, A.Bernicov, făcînd cunoștință cu materialele cauzei, au înaintat un demers pe aceste motive, care prin ordonanța procurorului în Procuratura Hîncești din 24.02.2012 a fost repins, fiindu-le explicat modul și termenul de atac a ordonanței, astfel dînșii nu au fost lipsiți de dreptul, în temeiul art.313 Cod de procedură penală, de a contesta legalitatea cercetării la fața locului, inclusiv și alte acțiuni ale organului de urmărire penală, judecătorului de instrucție în termenii stabiliți de lege.

Reținînd cele relatate, Colegiul constată că criticile invocate de recurent nu pot fi reținute ca încălcare a prevederilor art.6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces

echitabil, pe motiv că hotărîrea instanței nu a fost motivată din punct de vedere al legalității și temeiniciei acesteia, deoarece instanța de apel, respectînd prevederile art.414 alin.(2¹) Cod de procedură penală, a examinat cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și procedurale, corect apreciind circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, argumentîndu-și hotărîrea, care cuprinde motivele ce au stat la baza soluției adoptate, încadrînd corect acțiunile inculpatului, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75, 90 Cod penal, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele atenuante prezente în cauză și lipsa celor agravante, aplicîndu-i acestuia o pedeapsă echitabilă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul C.Brînză în numele inculpatului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Brînză Constantin în numele inculpatului Paraschiv Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2014, în cauză penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 25 februarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu